

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2023 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział III Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Karolina Siwierska (spr.)

Protokolant: sekretarz sądowy Anita Sobczak

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Nowe Miasto w Poznaniu del. do Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Anny Bręk

po rozpoznaniu w Poznaniu na rozprawach w dniach: 12. 04. 2022r., 09. 06. 2022r., 25. 08. 2022r., 26. 10. 2022r., 14. 12. 2022r., 01. 02. 2023r., 05. 04. 2023r.

sprawy:

V. P., PESEL (...), syna A. i M. z domu K., urodzonego (...) w C., (...), obywatela (...)

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 15 do 19 czerwca 2020 roku w P., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził firmę (...) z siedzibą w C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwotach 9.945 Euro i 1.118.750 Euro, to jest w kwocie łącznej 1.128.695 Euro, co stanowi równowartość kwoty 5.021.451,19 zł, co stanowi wielką wartość, w ten sposób, że podając się za przedstawiciele firmy (...) z siedzibą w R., to jest kontrahenta spółki (...) z siedzibą w C., wprowadził jej przedstawiciele w błąd co do numeru rachunku bankowego, na który - w ramach współpracy związanej z prowadzoną działalnością gospodarczą w zakresie produkcji i handlu materiałami biologicznymi - należało wykonać przelewy bankowe na wymienione kwoty, podając do przelewów rachunek bankowy numer (...) w Banku (...) S.A. Oddział w P., prowadzony na rzecz wykreślonej w dniu 02 marca 2020 roku z Krajowego Rejestru Sądowego spółki (...) Sp. o.o. z siedzibą w P., której był prokurentem, w wyniku czego pokrzywdzona spółka dokonała przelewów bankowych na wymienione kwoty,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

II. W okresie od 25 czerwca 2020 roku do 2 lipca 2020 roku w P., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, posłużył się jako autentycznymi podrobionymi uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumentami w postaci pisma z dnia 17 stycznia 2020 roku podpisanego przez przedstawiciela firmy (...) oraz umowy z lutego 2020 roku zatytułowanej „(...)”, w ten sposób, że dokumenty te przedłożył pracownikowi Banku (...) S.A. przy ul. (...) w P.,

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

1. oskarżonego V. P. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. I – tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za przestępstwo to na podstawie art. 294 § 1 k.k. oraz art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda,

2. oskarżonego V. P. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. II – tj. przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za przestępstwo to na podstawie art. 270 § 1 k.k. wymierza mu na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych, a na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23. 06. 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia go z opłaty sądowej.

Karolina Siwierska

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 72/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.	V. P.	Czyny przypisane oskarżonemu w pkt. 1 i 2 wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony V. P. był prokurentem spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.. Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 18 lipca 2014 roku. Spółka nie dysponowała praktycznie żadnym majątkiem, a jej kapitał zakładowy wynosił 5.000 zł. Pierwszym Prezesem Zarządu spółki był J. S., który następnie zbył posiadane udziały na rzecz M. W.. W dniu 4 grudnia 2015 r. zarząd spółki w osobie M. W. powołał na stanowisko prokurenta M. M. (2), która pełniła tę funkcję do dnia 14 grudnia 2016 r.</p> <p>W dniu 4 grudnia 2015 r. w (...) Banku (...) S.A. przy Placu (...) w P. przedstawiciel spółki (...) sp. z o.o. M. W. otworzył na w/w podmiot rachunek bankowy o numerze (...).</p> <p>W dniu 29 czerwca 2018 r. do Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, Wydział VIII Krajowego Rejestru Sądowego wpłynął wniosek o wykreślenie jako udziałowca M. W. i wpisanie w to miejsce</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego V. P.</p> <p>Zeznania świadków:</p> <ul style="list-style-type: none"> - R. J. - Z. B. - T. Ż. - M. W. - A. K. - J. K. - M. M. (3) - G. K. - V. L. - H. S. - A. T. <p>Opinia biegłej K. L. z zakresu badań porównawczych podpisów z dnia 06 lipca 2021 r.</p> <p>Opinia biegłego z zakresu badań informatycznych</p> <p>Dokumenty, w tym m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> -zawiadomienie o przestępstwie wraz z załącznikami, - odpowiedź operatora P4 sp. z o.o. 	<p>k.888-891, 972-973, 1123-1125, 1255-1258, 1305,</p> <p>k. 79-80 w zw. z k. 1303,</p> <p>k.94 w zw. z k. 1304,</p> <p>k. 197 w zw. z k. 1304,</p> <p>k. 249,</p> <p>k. 272-274,</p> <p>k. 411 w zw. z k. 1317-1318,</p> <p>k. 877-878 w zw. z k. 1317,</p> <p>k. 352-353,</p> <p>k. 364-365,</p> <p>k. 856-859,</p> <p>k. 881-882,</p> <p>k. 786-793,</p> <p>k. 428-475,</p> <p>k. 1-36, 49-74,</p> <p>k. 75-76,</p> <p>k. 85-86,</p> <p>k. 87-93,</p> <p>k. 96, 621-631,</p> <p>k.97-98, 476-482, 632-694,</p> <p>k. 99,</p>	

<p>M. P. i V. P., a także o wpisanie M. P. jako prezesa zarządu spółki, a V. P. jako prokurenta. Z uwagi na szereg wad formalnych wniosków Sąd zarządził ich zwrot.</p>	<p>- protokół zatrzymania rzeczy,</p>	<p>k. 100-129, 414-425, 620, 695-744,</p>
<p>Od dnia 2 lipca 2018 r. osobą upoważnioną do dysponowania rachunkiem bankowym o numerze (...) była M. P., a pełnomocnikiem do tego rachunku oskarżony V. P., posługujący się numerem (...) oraz adresem e-mail (...)</p>	<p>- kopie dokumentów przekazanych przez Z. B.,</p>	<p>k. 130-193, 607-614, 762-778, 1125-1194,</p>
<p>Spółka (...) sp. z o.o. od chwili przejęcia przez M. P. i V. P. nie zatrudniała żadnych pracowników. Przedmiotem jej działalności był import maszyn i aut zza granicy.</p>	<p>- pisma z ZUS,</p>	<p>k. 264-270,</p>
<p>Od dnia 2 lipca 2018 r. na rachunku bankowym spółki odnotowano jedynie kilka transakcji w symbolicznych kwotach.</p>	<p>- protokoły oględzin,</p>	<p>k. 287-303, 379-405, 350-351, 356-363,</p>
<p>Postanowieniem z dnia 23 grudnia 2019 r. (prawomocnym od dnia 02 marca 2020 roku) Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, Wydział VIII Krajowego Rejestru Sądowego rozwiązał spółkę (...) sp. z o.o. bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego. Z uzasadnienia postanowienia wynika, że spółka nie posiadała zbywalnego majątku i de facto nie prowadziła</p>	<p>- płyta CD wraz z kopią akt rejestrowych spółki,</p>	<p>k. 371-375,</p>
	<p>- pisma banku (...) S.A.</p>	<p>k. 582-583,</p>
	<p>- pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego (...)wraz z załącznikami,</p>	<p>k. 524-526, 528-532, 750-761,</p>
	<p>- kopia umowy z dnia 20.02.2020 r.,</p>	<p>k. 596-597,</p>
	<p>- kopie dokumentów w j. angielskim wraz z tłumaczeniem na język polski,</p>	<p>k. 798-822,</p>
	<p>- protokoły przeszukania,</p>	<p>k. 825-828,</p>
	<p>- odpowiedzi operatorów telekomunikacyjnych,</p>	<p>k. 832,</p>
	<p>- pismo (...) sp. z o.o.,</p>	<p>k. 968-971, 1042-1043,</p>
	<p>- analiza kryminalna wraz z płytą CD,</p>	<p>k. 1044-1121,</p>
	<p>- odpowiedź home.pl S.A. wraz z płytą CD,</p>	<p>k. 926-928,</p>
	<p>- materiały przekazane przez (...)w ramach Europejskiego Nakazu Dochodzenia</p>	<p>k. 929-956, 974-1030,</p>
	<p>- pisma banku (...) S.A. wraz zał.,</p>	
	<p>- wydruk historii rachunku bankowego,</p>	
	<p>- karta karna</p>	
	<p>- odpisy wyroków skazujących</p>	

żadnej działalności. W toku postępowania nie zgłosił się przedstawiciel spółki, który sprzeciwiałby się jej rozwiązaniu w tym trybie.

Firma (...) z siedzibą w J., C., reprezentowana przez A. K. pozostawała w relacjach handlowych z (...) spółką (...). W ramach zawartego kontraktu w zakresie współpracy związanej z prowadzoną działalnością gospodarczą tj. produkcją i handlem materiałami biologicznymi (...) spółka (...) dokonywała na rzecz spółki (...) ratalnych płatności. W dniu 15 czerwca 2020 roku do spółki (...) wpłynęła wiadomość e-mail wysłana z adresu (...) (w adresie e-mail błędnie wpisano nazwę spółki - (...) zamiast (...)), w której wskazano, iż z uwagi na zmiany organizacyjne zmianie uległ numer rachunku bankowego. Jednocześnie wskazany został numer rachunku, którym dysponował oskarżony z jwezwaniam do zapłaty kwoty 1.118.750 euro.

Wobec powyższego w dniu 19 czerwca 2020 r. na rachunek prowadzony na rzecz spółki (...) sp. z o.o. o numerze (...) wpłynął przelew w kwocie 9.945 euro od spółki (...). Przelew został wykonany z rachunku o numerze (...) prowadzonego w (...)Bank,

k.
609-614,
621-623,
632-635,
645-647

- kopia
dou

za pośrednictwem banku (...). Na podstawie analizy komunikatu SWIFT ustalono, że zleceniodawca w treści przelewu wskazał numer rachunku prowadzony na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a jako beneficjenta przekazu firmę (...). Ponadto w dniu 19 czerwca 2020 roku pracownicy banku (...) S.A. stwierdzili wpływ do banku kwoty 1.118.750 euro z polecenia (...)spółki. Zleceniodawca w treści komunikatu SWIFT wskazał numer rachunku prowadzony na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a jako beneficjenta wskazanej kwoty niemiecką firmę (...).

Pracownicy banku (...) S.A. po ujawnieniu wyżej wskazanych rozbieżności zwrócili się do zagranicznych banków o weryfikację przekazów. (...)Bank (...)przesłał informację, że zleceniodawca prosi o zwrot kwoty przekazu, a Bank (...)poprosił o anulowanie przekazu i zwrot środków pieniężnych.

Spółka (...) nie planowała żadnych inwestycji w Polsce, w tym również inwestycji związanych z budową lub wynajmem hal targowych. Nadto wskazana spółka nie współpracowała nigdy ze spółką (...) sp. z o.o. Świadek A.

K., który reprezentował chińską spółkę, nigdy nie współpracował z oskarżonym, ani też nie podpisywał kontraktu przedłożonego przez oskarżonego w toku postępowania.

Przedstawiciel firmy (...) w osobie H. S. potwierdził, że reprezentowana przez niego spółka realizuje wspólne projekty z pokrzywdzoną chińską spółką, a nigdy nie utrzymywała relacji handlowych z (...) sp. z o.o.. W (...)firmie nie doszło do zmiany rachunku bankowego, a firma nie posiadała rachunków bankowych w banku (...) S.A.

Na podstawie analizy historii rachunków bankowych oraz składanych deklaracji podatkowych przez spółkę (...) sp. z o.o. oraz oskarżonego V. P. stwierdzono, że wpłaty dokonane przez pokrzywdzoną spółkę (...)były jedynymi istotniejszymi wpływami. Oskarżony ani spółka (...) nigdy nie prowadził działalności gospodarczej pozwalającej na obsługę wielomilionowych inwestycji na terenie Polski.

Oskarżony jako pełnomocnik spółki (...) sp. z o.o. z uwagi na rozbieżności w wykonanych przelewach

dokonanych na konto spółki został poproszony przez pracowników banku (...) S.A. o złożenie wyjaśnień odnośnie wątpliwych transakcji. Wówczas przedłożył jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci pisma z dnia 17 stycznia 2020 roku podpisanego przez przedstawiciela firmy (...) A. F. oraz umowy z lutego 2020 roku zatytułowanej „(...)”. Nadto w dniu 01 lipca 2020 r. przesłał do banku pismo z wyjaśnieniami, wskazując, że w przekazie na kwotę 9.945 euro zleceniodawca (...) przez pomyłkę nie wpisał nazwy spółki (...) sp. z o.o.

Na podstawie opinii biegłej z zakresu kryminalistycznych badań pisma ręcznego ustalono, że podpisy występujące na dokumencie w postaci przedłożonej w banku (...) S.A. przez oskarżonego umowy zatytułowanej „(...)” w pozycjach „Investor” oraz „Party – A” na nazwisko „A. K.” stanowią kopię tego samego wzorca podpisu, przy czym podpis o treści „V. P.” stanowi techniczną kopię rękopisów mieszającą się w jednej normie osobniczej, który wykazuje pewne podobieństwo ogólnego obrazu grafizmu do podpisów porównawczych oskarżonego.

Oskarżony V. P. ma (...)lat, jest żonaty, ma (...)dzieci. Ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest konstruktorem AGD i RTV. Na utrzymaniu ma żonę, dzieci oraz matkę. Prowadzi własną działalność gospodarczą pod firmą (...) uzyskując dochód około 3.000 zł miesięcznie. Nie posiada majątku. Oskarżony był cztery razy karany sądownie:

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 21 maja 2010 roku w sprawie III K 383/08 za przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. i inne na karę łączną 8 lat pozbawienia wolności, grzywnę w wymiarze 180 stawek dziennych w wysokości 100 zł każda,

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 09 listopada 2012 roku w sprawie III K 4/12 za przestępstwa skarbowe z art. 56 § 1 k.k.s. na karę 1 roku pozbawienia wolności, grzywnę w wymiarze 180 stawek dziennych w wysokości 100 zł każda,

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 06 lipca 2012 roku w sprawie III K 716/10 za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i inne na karę łączną 1 roku i

<p>10 miesięcy pozbawienia wolności,</p> <p>- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 31 stycznia 2012 roku w sprawie III K 640/08 za przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. i inne na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, grzywnę w wymiarze 150 stawek dziennych w wysokości 10 zł każda.</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>OCena DOWOdów</p>			
<p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego jedynie w niewielkiej części, w jakiej znajdowały potwierdzenie w zeznaniach świadków i zebranych dokumentach.</p>	

		W tym zakresie wraz z innymi dowodami stanowiły spójną i logiczną całość.
Zeznania świadków	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich świadków, albowiem były szczegółowe, konsekwentne, a także zgodne z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Zeznania te wzajemnie się uzupełniały tworząc spójną całość. Drobne rozbieżności w relacjach poszczególnych świadków zdaniem Sądu były skutkiem procesu zapominania, a nie próbą wprowadzenia w błąd organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Świadczyli oni osobami obcymi dla oskarżonego i nie mieli powodów, aby bezpodstawnie go obciążać i narażać się tym samym na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań.</p>	
Opinie biegłego	<p>Za wiarygodną Sąd uznał opinię biegłej z zakresu kryminalistycznych badań pisma ręcznego K. L., albowiem jest jasna, pełna i nie zawierała wewnętrznych sprzeczności. Poza tym wiedza, doświadczenie zawodowe i bezstronność biegłej nie budziły żadnych wątpliwości.</p>	

Dokumenty	Wszystkie zebrane w sprawie dokumenty (poza przedłożonymi przez oskarżonego) stanowiły wiarygodny materiał dowodowy, albowiem ich treść i autentyczność nie budziły zastrzeżeń. Strony ich nie kwestionowały, do czego i Sąd nie miał podstaw.		
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	Wyjaśnienia oskarżonego	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, albowiem były one sprzeczne z innymi dowodami, przede wszystkim z zeznaniami przedstawiciela pokrzywdzonej spółki oraz przedstawiciela (...) firmy (...), opinią biegłej K. L. i zgromadzonymi w sprawie dokumentami. Analiza tych dowodów prowadzi do wniosku, że oskarżony nie przyznając się do winy próbował uniknąć odpowiedzialności karnej. Dowody te w powiązaniu z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego	

rozumowania prowadzą do wniosku, że oskarżony wprowadził w błąd przedstawicieli (...) spółki podając się za przedstawiciela (...) firmy (...) oraz poprzez wskazanie numeru rachunku bankowego, którym dysponował, a na który miały zostać przelane pieniądze związane ze współpracą pomiędzy chińską spółką, a niemiecką firmą. W świetle zgromadzonych w sprawie dowodów nie sposób uznać za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego w zakresie, w jakim wskazywał, że miał być pośrednikiem (...)koncernu w Polsce, bowiem oskarżony prowadząc jednoosobową działalność gospodarczą nie mógł być żadnym partnerem dla koncernu zagranicznego zamierzającego zainwestować w państwie europejskim wielomilionowe kwoty. Przedłożone w toku postępowania przygotowawczego oraz sądowego przez oskarżonego dokumenty w żaden sposób nawet nie uprawdopodobniają jego roli jako pośrednika (...) spółki. Oskarżony przedłożył fotografie osób pochodzenia (...), jako przedstawicieli firmy (...), które jednak nie przedstawiają żadnej wartości dowodowej.

<p>Dokumenty przedłożone przez oskarżonego</p>	<p>Sąd uznał dokumenty przedłożone przez oskarżonego jako niewiarygodne, a nadto w większości nieprzydatne dla ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. W świetle opinii biegłej, z której wynika, że dokumenty przedłożone przez oskarżonego są podrobione, Sąd nie mógł uznać ich za wiarygodny materiał dowodowy. Z kolei przedłożone przez oskarżonego fotografie osób pochodzenia (...) oraz screeny rozmów z rzekomymi przedstawicielami (...) spółki nie przedstawiają żadnej wartości dowodowej.</p>		
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1. czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p>	<p>V. P.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Przepis art. 286 § 1 k.k. określa zachowanie karalne jako doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem</p>			

m.in. poprzez wprowadzenie w błąd, czyli wywołanie w świadomości pokrzywdzonego fałszywego wyobrażenia o rzeczywistości. Omawiany czyn zabroniony jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem. Ustawowe znamię „niekorzystnego rozporządzenia mieniem” zostaje spełnione wówczas, gdy sprawca, działając w sposób opisany w art. 286 § 1 k.k., doprowadza inną osobę do takiego rozporządzenia mieniem, które jest niekorzystne z punktu widzenia jej interesów, czyli np. naraża to mienie na ryzyko utraty lub uszczuplenia.

Zgodnie z art. 294 § 1 k.k. surowszej odpowiedzialności karnej podlega ten, kto dopuszcza się przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. w stosunku do mienia znacznej wartości. W myśl art. 115 § 5 k.k. mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekraczała 200.000 zł.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że V. P. swoim działaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z

art. 286 § 1 k.k. w związku
z art. 294 § 1 k.k.

Oskarżony wprowadził w błąd przedstawicieli spółki (...), poprzez podanie się za jej partnera handlowego, czyli firmę (...) oraz wskazanie, iż zmianie uległ numer rachunku bankowego, na który (...) spółka winna dokonywać płatności i podanie numeru rachunku bankowego prowadzonego na rzecz spółki (...), którym oskarżony zarządzał. Oskarżony skorzystał przy tym z adresu mailowego z nazwą (...) firmy - tj. (...), aby uwiarygodnić fakt, iż jest jej przedstawicielem. W adresie tym był jednak błąd - zamiast nazwy (...) była nazwa (...).

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że przelewy dokonane w dniu 19 czerwca 2020 roku na prowadzony na rzecz spółki (...) sp. z o.o. w kwocie 9.945 euro oraz 1.118.750 euro, których nadawcą była spółka (...) były jedynymi wartościowymi przelewami dokonanymi na konto spółki (...). Wcześniej na rachunku tym dokonano jedynie kilku transakcji w symbolicznych kwotach. Nadto wskazać należy, iż pokrzywdzona spółka nigdy nie współpracowała, ani nie zamierzała

współpracować z polską spółką i nie znała oskarżonego. Wobec czego z całą pewnością przedstawiciele spółki (...) zostali wprowadzeni w błąd przez oskarżonego.

Niekorzystność rozporządzenia mieniem pokrzywdzonej spółki polegała na tym, że dokonała przelewów pieniędzy na konto, które nie należało do jej kontrahenta, czyli (...) firmy, wobec której miała zobowiązania wynikające z zawartego kontraktu.

W przedmiotowej sprawie przez rozporządzenie mieniem należy traktować moment dokonania przelewów przez pokrzywdzoną spółkę na rachunek firmy (...) sp. z o.o., nawet jeśli finalnie kwoty te zostały zablokowane przez bank i zwrócone nadawcy.

Łączna wartość mienia, którym niekorzystnie rozporządziła pokrzywdzona spółka wyniosła 1.128.695 euro co stanowi równowartość kwoty 5.021.451,19 zł, co z kolei uzasadniało kwalifikację prawną przypisanego oskarżonemu przestępstwa z art. 294 § 1 k.k.

#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	1. czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.	V. P.
---	--	--	-------

	postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
<p>Na podstawie art. 270 § 1 k.k. karze podlega ten, kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa.</p> <p>Istota podrobienia sprowadza się do sporządzenia takiego zapisu informacji, któremu nadaje się pozory autentyczności, w szczególności zaś, iż pochodzi od określonego wystawcy. Tak, więc podrobieniem jest nadanie jakiemuś przedmiotowi (np. pismu) pozorów dokumentu w celu wywołania wrażenia, że zawarta w nim treść pochodzi od wymienionego w nim wystawcy, podczas gdy w rzeczywistości tak nie jest. W grę może, zatem wchodzić podrobienie całości dokumentu lub tylko jego fragmentu. Realizuje znamiona tego przestępstwa zarówno zachowanie polegające na podrobieniu całego tekstu dokumentu wraz z podpisem jak i podrobienie samego podpisu, przy czym obojętne jest to, czy osoba, której podpis podrobiono na dokumencie, wiedziała</p>		

o tym lub wyraziła na to zgodę, czy też nie. Dokument jest, bowiem podrobiony wówczas, gdy nie pochodzi od osoby, w której imieniu został sporządzony.

Podrobieniem jest również podpisanie się za inną osobę jego danymi, co obejmuje także parafę, przy czym wyłącznie wówczas gdy podpis ten ma znaczenie prawne.

Przerobienie dokumentu polega natomiast na nadaniu mu innej treści niż pierwotnie posiadał, tak więc na zmianie treści istniejącego,

autentycznego

dokumentu. Może ono polegać na dokonaniu skreśleń, wymazań, uczynieniu dopisków, wywabieniu. Niezależnie od karalności fałszu materialnego art. 270 § 1 k.k. przewiduje również odpowiedzialność karną za użycie jako autentycznego dokumentu podrobionego lub przerobionego.

Użyciem za autentyczny będzie przedstawienie lub przedłożenie

podrobionego czy przerobionego dokumentu osobie prywatnej albo instytucji, tak więc wykorzystanie funkcji, jakie może pełnić taki podrobiony czy przerobiony dokument.

Pojęcie dokumentu zawiera art. 115 § 14 k.k. Zgodnie z tym przepisem dokumentem jest każdy przedmiot lub

inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mające znaczenie prawne. Konstytutywną cechą wszystkich dokumentów jest, zatem to, że z każdym z nich jest związane określone prawo albo, że ze względu na zawartą w nim treść stanowi ono dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. Typ czynu zabronionego określany w art. 270 § 1 k.k. sfalszowania dokumentów ma charakter umyślny i może być popełniony jako przestępstwo kierunkowe tylko z zamiarem bezpośrednim, natomiast w razie używania podrobionego bądź przerobionego dokumentu jako autentycznego wchodzi w grę również zamiar ewentualny.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób jednoznaczny wynika, że oskarżony przedkładając w banku (...) S.A. przy ul. (...) w P. jako autentyczne podrobione uprzednio w nieustalonym miejscu i czasie dokumenty w postaci pisma z dnia 17 stycznia 2020 roku podpisanego przez przedstawiciela firmy(...) A. F.oraz umowy z lutego

<p>2020 roku zatytułowanej „(...)” użył ich w rozumieniu powołanego wyżej przepisu.</p> <p>Wina i sprawstwo oskarżonego nie budzą przy tym żadnych wątpliwości w świetle uznanych za częściowo wiarygodne wyjaśnień oskarżonego, w których przyznał, że przedłożył wskazane wyżej dokumenty w placówce banku oraz w szczególności w świetle opinii biegłej z zakresu kryminalistycznych badań pisma ręcznego.</p>			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
V. P.	1. i 2.	1. i 2.	<p>Uznając winę oskarżonego za udowodnioną w zakresie czynu opisanego w pkt. 1 wyroku Sąd wymierzył mu karę 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł każda.</p> <p>Uznając winę oskarżonego za udowodnioną w zakresie czynu opisanego w pkt. 2 wyroku Sąd wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>Ustalając wymiar kar dla oskarżonego Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. Przepis ten stanowi, że sąd wymierza karę według</p>

swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu oraz rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa. Wymierzając oskarżonemu karę grzywny Sąd uwzględnił sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego oraz jego możliwości zarobkowe.

Za istotną okoliczność obciążającą Sąd uznał wcześniejszą wielokrotną karalność oskarżonego, w tym zwłaszcza za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Nadto za okoliczność obciążającą Sąd uznał bardzo wysoką wartość szkody.

Z kolei na korzyść oskarżonego przemawia okoliczność, że pokrzywdzona spółka bardzo szybko odzyskała

			utracone w wyniku przestępstwa mienie.
V. P.		1. i 2.	<p>Sąd na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego kary jednostkowe i wymierzył mu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Wymierzając karę łączną, Sąd uwzględnił z jednej strony fakt, że oba czyny, których dopuścił się oskarżony były skierowane przeciwko różnym dobrom chronionym prawem, a z drugiej strony, że oba czyny były ze sobą ściśle powiązane i popełnione w krótkim odstępie czasu.</p>
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia</p>			

takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
4.	Sąd zwolnił oskarżonego z kosztów sądowych i opłaty sądowej, albowiem nie posiada on żadnego majątku, wobec czego egzekucja należności Skarbu Państwa byłaby znacznie utrudniona, czy wręcz niemożliwa.	
1Podpis		
Karolina Siwierska		